

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдиите Пламен Киров, Красен Стойчев, Стефка Стоева, Георги Ангелов и Борис Велчев

Член 2, ал. 2, т. 7 във връзка с чл. 22 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) позволява на банка, лицензирана в държава-членка, директно да извършва на територията на Република България гаранционни дейности, ако те са включени в лиценза ѝ и след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза.

Нормата на чл. 82, ал. 2 ЗУО относно изискуемата се съдебна регистрация в Република България е специална спрямо нормата на чл. 22 ЗКИ, защото хипотезата ѝ е с по-тесен обхват и като такава изключва приложението на общата норма. Изискването банката, предоставяща банковата гаранция, да има съдебна регистрация в Република България, ограничава свободното предоставяне на гаранцията директно от банки на територията на останалите държави-членки. Думите „съдебна регистрация в Република България“ следователно не съответстват на чл. 56, ал. 1 и следващите от Договора за функциониране на Европейския съюз, по който България е страна.

Несъответствието не може да се премахне чрез приложеното конформно тълкуване. Предимството по чл. 5, ал. 4, изр. 2 от Конституцията на международния договор пред противоречащата му норма на вътрешното законодателство не дерогира правомощието на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 4, предл. 3 от основния закон да обяви това несъответствие.